010013011089400012

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 130
11 Αυγούστου 1994

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 2228

Κύρωση Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας για την παροχή δικαστικής συνδρομής σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και σε αποφάσεις διαιτησίας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας της Τυνησίας για την παροχή δικαστικής συνδρομής σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και σε αποφάσεις διαιτησίας που υπογράφτηκε στην Τύνιδα στις 12 Απριλίου 1993 της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΤΥΝΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΕ ΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας
και
Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τυνησίας,

Επιθυμώντας να διατηρήσουν και να προάγουν τις σχέσεις μεταξύ των δύο χωρών και να ρυθμίσουν, επί αστικών και εμπορικών υποθέσεων, την προστασία και τη δικαστική συνδρομή, την αναγνώριση και εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων,

Επιθυμώντας επίσης, με σκοπό την ανάπτυξη των εμπορικών σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, να ρυθμίσουν ορισμένα θέματα σχετικά με την εμπορική διαιτησία,

Συμφώνησαν να συνάψουν την παρούσα Σύμβαση και όρισαν για τον σκοπό αυτόν ως πληρεξουσίους:

Ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας την κυρία ΑΝΝΑ ΨΑΡΟΥΔΑ - ΜΠΕΝΑΚΗ, Υπουργό Δικαιοσύνης,
Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τυνησίας τον κύριο SADOK CHAABANE, Υπουργό Δικαιοσύνης,

οι οποίοι αφού αντάλλαξαν τα πληρεξούσιά τους, αναγνωρισθέντα κατά τους απαιτούμενους τύπους, συμφώνησαν τις ακόλουθες διατάξεις:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΠΡΩΤΟ

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 1
ΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

1) Οι υπήκοοι του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα απολαμβάνουν, όσον αφορά τα προσωπικά και περιουσιακά τους δικαιώματα, στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, την αυτή νομική προστασία με τους πολίτες του Μέρους αυτού.

2) Οι υπήκοοι του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα έχουν ελεύθερη πρόσβαση στις δικαστικές αρχές του άλλου Μέρους, η δικαιοδοσία των οποίων εκτείνεται στα θέματα που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση θα μπορούν να παρίστανται, να υποβάλλουν αιτήσεις και να εγείρουν αγωγές, ενώπιον των αρχών αυτών υπό τους ίδιους όρους με τους πολίτες του Μέρους αυτού.

3) Οι διατάξεις του Κεφαλαίου 1 της παρούσας Σύμβασης θα εφαρμόζονται αναλόγως στα νομικά πρόσωπα των δύο Συμβαλλόμενων Μερών.

ΑΡΘΡΟ 2
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Οι δικαστικές αρχές των δύο Συμβαλλόμενων Μερών θα παρέχουν αμοιβαίως δικαστική συνδρομή επί αστικών και εμπορικών θεμάτων.

ΑΡΘΡΟ 3
ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΑΒΙΒΑΣΕΩΣ

Οι δικαστικές αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών θα επικοινωνούν μεταξύ τους, με σκοπό τη δικαστική συνδρομή, μέσω των κεντρικών οργάνων τους, ήτοι των Υπουργείων Δικαιοσύνης των δύο χωρών.

ΑΡΘΡΟ 4
ΕΚΤΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Οι δικαστικές αρχές των Συμβαλλόμενων Μερών παρέχουν αμοιβαίως δικαστική συνδρομή για την εκτέλεση διαφόρων δικαστικών πράξεων, ιδίως: διαβίβαση και επίδοση εγγράφων, διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, ακρόαση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων, καθώς και επιτόπια έρευνα.

ΑΡΘΡΟ 5
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ

Κάθε δικαστική παραγγελία πρέπει να φέρει την υπογραφή και τη σφραγίδα της αρμόδιας δικαστικής αρχής και να περιέχει τις ακόλουθες ενδείξεις:

α) Το όνομα της αιτούσας αρχής,

β) Το όνομα της αρχής προς την οποία απευθύνεται η αίτηση,

γ) Την υπόθεση για την οποία ζητείται η δικαστική συνδρομή,

δ) Τα ονόματα, τον τόπο κατοικίας, την υπηκοότητα και τη διεύθυνση των διαδίκων και των εκπροσώπων τους,

ε) Το αντικείμενο της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής και τα απαραίτητα στοιχεία για την εκτέλεσή της.

ΑΡΘΡΟ 6
ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

1) Για την εκτέλεση μιας αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, το όργανο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα εφαρμόζει την εθνική του νομοθεσία.

2) Εάν το όργανο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν είναι αρμόδιο να εκτελέσει την αίτηση δικαστικής συνδρομής, θα τη διαβιβάζει στην αρμόδια αρχή.

3) Εάν το αναφερόμενο σε μια αίτηση δικαστικής συνδρομής πρόσωπο δεν βρίσκεται στη δοθείσα διεύθυνση ή είναι άγνωστο, το όργανο προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση θα λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για τη συμπλήρωση ή εξακρίβωση της διευθύνσεως αυτής. Σε περίπτωση αδυναμίας εκτελέσεως της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, τα έγγραφα θα επιστρέφονται στην αιτούσα αρχή με την ένδειξη ότι το αναφερόμενο στην αίτηση πρόσωπο δεν βρέθηκε στη δοθείσα διεύθυνση ή ότι δεν ήταν δυνατόν να εξακριβωθεί η διεύθυνσή του.

4) Η αιτούσα αρχή θα πληροφορείται, εφόσον το ζητεί, για την ημερομηνία και τον τόπο εκτελέσεως της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, ώστε να μπορούν να παρίστανται τα ενδιαφερόμενα μέρη.

5) Μετά την εκτέλεση της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής, η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, θα επιστρέφει τα έγγραφα στην αιτούσα αρχή.

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν ήταν δυνατή η εκτέλεση της αιτήσεως, για λόγο διαφορετικό από εκείνον που αναφέρεται στην παράγραφο 3, θα της γνωστοποιεί τους λόγους που εμπόδισαν την εκτέλεσή της.

ΑΡΘΡΟ 7
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1) Τα έγγραφα που έχουν συνταχθεί στο έδαφος του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη ή που έχουν επικυρωθεί από τα όργανά του στον τομέα της αρμοδιότητάς τους, σύμφωνα με τον καθορισμένο τύπο και φέρουν τη σφραγίδα τους, γίνονται δεκτά στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, χωρίς άλλη επικύρωση.

2) Θα απαλλάσσονται επίσης της επικυρώσεως τα ιδιωτικά έγγραφα που έχουν επικυρωθεί από τη δικαστική αρχή ή κάθε άλλο αρμόδιο όργανο του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη.

ΑΡΘΡΟ 8
ΕΠΙΔΟΣΗ

Οι δικαστικές αρχές του ενός από τα δύο Κράτη θα επιδίδουν, κατόπιν αιτήσεως των δικαστικών αρχών του άλλου Κράτους, τα δικαστικά ή εξωδικαστικά έγγραφα που απευθύνονται σε πρόσωπα τα οποία βρίσκονται στο έδαφός τους και αφορούν αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

ΑΡΘΡΟ 9

Η αίτηση επιδόσεως θα διαβιβάζεται σύμφωνα με τον τρόπο που προβλέπεται από το άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 10

Η αίτηση επιδόσεως θα περιέχει:

1. Την ονομασία της αρχής από την οποία προέρχεται.
2. Τα ονόματα και τις ιδιότητες των διαδίκων.
3. Την ακριβή διεύθυνση του παραλήπτη.
4. Το είδος του προς επίδοση εγγράφου.

ΑΡΘΡΟ 11

1) Η επίδοση θα γίνεται με τη φροντίδα της αρμόδιας αρχής σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

2) Η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση θα ενεργεί για την επίδοση του εγγράφου:

α. Είτε κατά τους τύπους που ορίζονται από την εσωτερική της νομοθεσία για την εκτέλεση αναλόγων επιδόσεων, εννοουμένου ότι, η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση θα μπορεί να εκτελεί την επίδοση με απλή παράδοση του εγγράφου στον παραλήπτη, εάν αυτός το δέχεται εκουσίως.

β. Είτε κατά τον ειδικό τύπο που ζητείται από την αιτούσα αρχή, υπό τον όρο ότι ο τύπος αυτός δεν θα είναι αντίθετος με τη νομοθεσία του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 12

1) Η απόδειξη επιδόσεως θα γίνεται είτε με αποδεικτικό παραλαβής ημεροχρονολογημένου, υπογεγραμμένου από τον παραλήπτη και επικυρωμένου από την αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, είτε με βεβαίωση της αρχής του Κράτους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, η οποία βεβαιώνει την πράξη, τον τύπο και την ημερομηνία της επιδόσεως.

2) Η αρχή προς την οποία απευθύνεται η αίτηση, θα διαβιβάζει το αποδεικτικό επιδόσεως στην αιτούσα αρχή και σε περίπτωση μη εκτελέσεως της επιδόσεως, θα της διαβιβάζει έγγραφο στο οποίο θα αναφέρεται ο λόγος για τον οποίο δεν ήταν δυνατόν να πραγματοποιηθεί η επίδοση.

Οι διαβιβάσεις αυτές θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 13

1) Η επίδοση δεν μπορεί να παρέχει αφορμή για είσπραξη φόρων ή εξόδων οποιασδήποτε φύσεως.

2) Ωστόσο, το Κράτος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση μπορεί να απαιτεί από το αιτούν Κράτος την πληρωμή εξόδων που προέκυψαν από την τήρηση ενός ειδικού τύπου στην περίπτωση του άρθρου ΙΙ, παράγραφος 2 περίπτωση β'. Το αιτούν Κράτος θα καταβάλλει χωρίς αναβολή τα έξοδα αυτά, ανεξάρτητα από το αν γνωρίζει αν θα του καταβληθούν από τα ενδιαφερόμενα Μέρη.

ΑΡΘΡΟ 14

Καθένα από τα δύο Κράτη θα έχει το δικαίωμα να ενεργεί επιδόσεις, μέσω των διπλωματικών ή προξενικών πρακτόρων του και χωρίς καταναγκασμό, στους ίδιους του υπηκόους οι οποίοι θα βρίσκονται στο έδαφος του άλλου Κράτους. Σε περίπτωση συγκρούσεως νομοθεσίας, η υπηκοότητα του παραλήπτη θα καθορίζεται, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους στο έδαφος του οποίου θα πρέπει να πραγματοποιηθεί η επίδοση.

ΑΡΘΡΟ 15

1) Εάν μία αίτηση, κλήση ή άλλο εισαγωγικό έγγραφο δίκης σε αστική ή εμπορική υπόθεση, πρέπει να επιδοθεί στον εναγόμενο στο άλλο Κράτος και ο εναγόμενος αυτός δεν εμφανισθεί, το δικαστήριο δεν θα αποφασίζει πριν διαπιστωθεί ότι η αίτηση, κλήση ή άλλο εισαγωγικό έγγραφο δίκης:

α) έχει επιδοθεί στον εναγόμενο με τον προβλεπόμενο από την παρούσα Σύμβαση τρόπο ή

β) έχει πραγματικά παραδοθεί στον εναγόμενο.

Η επίδοση ή η παράδοση πρέπει να λαμβάνει χώρα εντός προθεσμίας ικανής για να είναι σε θέση ο εναγόμενος να υπερασπίσει τον εαυτό του.

2) Ωστόσο εντός εύλογης προθεσμίας, ακόμη και εάν δεν έχουν πληρωθεί οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, το δικαστήριο θα μπορεί να αποφασίζει υπό τον όρο ότι θα έχει διαπιστωθεί ότι στο αιτούν Κράτος έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα για να επιτραπεί η εξέταση της αιτήσεως.

3) Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν αντιτίθενται στην εφαρμογή προσωρινών μέτρων, συμπεριλαμβανομένων των ασφαλιστικών μέτρων.

ΑΡΘΡΟ 16
ΕΞΟΔΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Το Συμβαλλόμενο Μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση δεν μπορεί να απαιτεί την καταβολή των εξόδων δικαστικής συνδρομής. Καθένα από τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναλαμβάνει όλα τα έξοδα δικαστικής συνδρομής που προκλήθηκαν στο έδαφός του, εκτός της εξαιρέσεως του άρθρου 13 παράγραφος 2.

ΑΡΘΡΟ 17
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΣ

Τα Υπουργεία Δικαιοσύνης των Συμβαλλόμενων Μερών θα παρέχουν αμοιβαίως κατόπιν αιτήσεως πληροφορίες για το ισχύον, στο έδαφός τους, δίκαιο.

ΑΡΘΡΟ 18
ΑΡΝΗΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Η δικαστική συνδρομή μπορεί να μη χορηγηθεί, εάν το Μέρος προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση κρίνει ότι η εκτέλεση της αιτήσεως μπορεί να θίξει την κυριαρχία του, την ασφάλειά του ή τη δημόσια τάξη του.

ΑΡΘΡΟ 19
ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ

1) Τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα διαβιβάζουν αμοιβαίως αντίγραφα ληξιαρχικών πράξεων γεννήσεως, γάμου και θανάτου που αφορούν τους υπηκόους του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους, καθώς και μεταγενέστερες εγγραφές και διορθώσεις των ανωτέρω αναφερόμενων ληξιαρχικών πράξεων.

2) Τα αντίγραφα των πράξεων θανάτου θα αποστέλλονται αυτεπαγγέλτως, τα άλλα κατόπιν αιτήσεως. Ολα τα έγγραφα θα διαβιβάζονται δωρεάν δια της διπλωματικής οδού.

ΑΡΘΡΟ 20
ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ

Εάν σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης πραγματοποιείται παράδοση, εξαγωγή, ή μεταβίβαση απαιτήσεων, μέσων πληρωμής και περιουσιακών αγαθών, τούτο θα γίνεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση.

ΑΡΘΡΟ 21
ΓΛΩΣΣΕΣ

1) Τα δικαστικά όργανα των δύο Συμβαλλόμενων Μερών θα χρησιμοποιούν στις αμοιβαίες σχέσεις τους την εθνική τους γλώσσα, με μετάφραση στη γαλλική γλώσσα. Ωστόσο οι πράξεις και τα έγγραφα που θα διαβιβάζονται θα πρέπει να μεταφράζονται στη γλώσσα του Μέρους προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση ή στη γαλλική γλώσσα.

2) Οι μεταφράσεις θα επικυρώνονται από ορκισμένο μεταφραστή ή διορισμένο για το σκοπό αυτόν από το ένα από τα δύο Κράτη ή από τους διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους του.

3) Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου δεν θα απαιτείται καμία επικύρωση ούτε άλλη ανάλογη διατύπωση για την αίτηση και τα συνημμένα έγγραφα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΥΤΕΡΟ
ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΡΘΡΟ 22
ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΓΓΥΗΣΗ JUDICATUM SOLVI

Επί των αστικών και εμπορικών υποθέσεων οι υπήκοοι του ενός από τα δύο Κράτη δεν υπόκεινται σε καμία εγγύηση ή κατάθεση με οποιαδήποτε ονομασία, για τον λόγο ότι τυγχάνουν αλλοδαποί ή ότι δεν διαμένουν ή κατοικούν στο άλλο Κράτος, όταν παρίστανται ως ενάγοντες ή παρεμβαίνοντες ενώπιον των δικαστηρίων του Κράτους αυτού.

ΑΡΘΡΟ 23
ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΕΞΟΔΑ

Οι υπήκοοι του ενός από τα Συμβαλλόμενα Μέρη έχουν την ίδια μεταχείριση ενώπιον των δικαστικών αρχών του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους με τους υπηκόους του Μέρους αυτού όσον αφορά τα δικαστικά έξοδα.

ΑΡΘΡΟ 24
ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις οι υπήκοοι του ενός από τα δύο Κράτη θα γίνονται δεκτοί στο άλλο Κράτος όπως οι υπήκοοι του Κράτους αυτού, με το δικαίωμα της δικαστικής συνδρομής υπό τον όρο ότι θα συμμορφώνονται με τη νομοθεσία του Κράτους από το οποίο ζητείται η συνδρομή.

ΑΡΘΡΟ 25

1) Το πιστοποιητικό απορίας, θα εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του τόπου της συνήθους διαμονής του αιτούντος και ελλείψει αυτού, από την αρμόδια αρχή του τόπου της ενεστώσας διαμονής.

2) Στην περίπτωση κατά την οποία ο τόπος της συνήθους ή τωρινής διαμονής του αιτούντος δεν βρίσκεται στο ένα από τα δύο Κράτη, θα αρκεί να εκδίδεται το πιστοποιητικό από τον αρμόδιο διπλωματικό ή προξενικό υπάλληλο του Κράτους του οποίου ο αιτών είναι υπήκοος.

3) Εάν ο αιτών δεν διαμένει στο Κράτος στο οποίο συντάσσεται η αίτηση, το πιστοποιητικό απορίας θα επικυρώνεται δωρεάν από ένα διπλωματικό ή προξενικό πράκτορα του Κράτους στο οποίο πρέπει να παρουσιασθεί το πιστοποιητικό, ωστόσο δεν απαιτείται επικύρωση εάν το πιστοποιητικό έχει εκδοθεί από ένα διπλωματικό ή προξενικό πράκτορα, σε εφαρμογή της προηγούμενης παραγράφου.

ΑΡΘΡΟ 26

1) Για να εκδώσει το πιστοποιητικό απορίας η αρμόδια αρχή μπορεί να ζητήσει πληροφορίες για την κατάσταση της περιουσίας του αιτούντος από τις αρχές του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

2) Οι αρχές που είναι επιφορτισμένες να αποφασίσουν επί της αιτήσεως δικαστικής συνδρομής δεν δεσμεύονται από το πιστοποιητικό απορίας και μπορούν πάντα να ζητούν συμπληρωματικές πληροφορίες.

ΑΡΘΡΟ 27

1) Εάν ο αιτών δεν διαμένει στο Κράτος στο οποίο πρέπει να συνταχθεί η αίτηση δικαστικής συνδρομής, αυτή συνοδευόμενη από το πιστοποιητικό απορίας και ενδεχομένως από άλλα δικαιολογητικά έγγραφα χρήσιμα στην εξέταση της αιτήσεως, μπορεί να διαβιβασθεί από τον πρόξενο του Κράτους του στην αρχή του άλλου Κράτους που είναι αρμόδια να παραλάβει τα ανωτέρω έγγραφα.

2) Η αρχή αυτή είναι:

α) Στην Ελληνική Δημοκρατία, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών,

β) στη Δημοκρατία της Τυνησίας, ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών,

στη δικαιοδοσία των οποίων ανήκει η δικαστική συνδρομή.

3) Εάν η αρχή, στην οποία διαβιβάσθηκε η αίτηση δικαστικής συνδρομής δεν είναι αρμόδια, θα διαβιβάζει αυτεπαγγέλτως την αίτηση στην αρμόδια αρχή και θα πληροφορεί σχετικά τον πρόξενο χωρίς αναβολή.

4) Οι διατάξεις, που προβλέπονται για τη διαβίβαση των δικαστικών και εξωδικαστικών εγγράφων, θα εφαρμόζονται και για τη διαβίβαση των αιτήσεων δικαστικής συνδρομής και των συνημμένων τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ
ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

ΑΡΘΡΟ 28
ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΕΣ ΣΕ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

1) Υπό τους όρους που προβλέπονται από την παρούσα Σύμβαση, τα Συμβαλλόμενα Μέρη θα αναγνωρίζουν και θα εκτελούν στο έδαφός τους τις ακόλουθες αποφάσεις, που εκδίδονται στο έδαφος του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους:

α) τις αποφάσεις που εκδίδονται για αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

β) τις αποφάσεις που εκδίδονται σε ποινικές υποθέσεις, όσον αφορά τις απαιτήσεις για αποζημιώσεις,

γ) εξομοιώνονται με τις δικαστικές αποφάσεις, οι αποφάσεις που ορίζουν το ποσό των εξόδων της δίκης,

δ) τις διαιτητικές αποφάσεις.

2) Οι συμβιβασμοί που συνάπτονται ενώπιον των δικαστηρίων και επικυρώνονται από αυτά εξομοιώνονται με τις δικαστικές αποφάσεις.

ΑΡΘΡΟ 29
ΟΡΟΙ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΩΣ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

Οι αποφάσεις, που αναφέρονται στο άρθρο 28, θα αναγνωρίζονται και θα εκτελούνται εάν πληρούν τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Εάν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους, στο έδαφος του οποίου εκδόθηκε η απόφαση αυτή, έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και έχει καταστεί εκτελεστή.

β) Εάν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Μέρους, στο έδαφος του οποίου ζητείται η εκτέλεση, τα δικαστήρια του μέρους αυτού δεν είναι αποκλειστικώς αρμόδια για να κρίνουν την υπόθεση.

γ) Εάν ο απών διάδικος, ο οποίος δεν συμμετείχε στη διαδικασία εκλήθη εγκαίρως και κατά τον απαιτούμενο τύπο ή εάν ο απών διάδικος, μη έχων την ικανότητα να παραστεί στο δικαστήριο, αντιπροσωπεύτηκε κανονικά. Η κλήση που γίνεται με τοιχοκόλληση δεν θα λαμβάνεται υπόψη.

δ) Εάν η απόφαση δεν είναι αντίθετη με μια προηγούμενη απόφαση που έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου μεταξύ των ίδιων διάδικων, για το ίδιο αντικείμενο με την ίδια αιτία, η οποία έχει εκδοθεί από δικαστήριο του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου θα πρέπει να αναγνωρισθεί και εκτελεσθεί η απόφαση αυτή ή εάν ενώπιον του δικαστηρίου του Μέρους αυτού δεν έχει κινηθεί προηγουμένως καμιά αγωγή στην ίδια υπόθεση.

ε) Εάν η αναγνώριση και εκτέλεση της αποφάσεως δεν αντιτίθενται στη δημόσια τάξη και τις θεμελιώδεις αρχές της νομοθεσίας του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να λάβουν χώρα η αναγνώριση και η εκτέλεση της αποφάσεως.

ΑΡΘΡΟ 30
ΙΔΙΑΙΤΕΡΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

1) Εάν μία αίτηση η οποία έχει το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία εκκρεμεί ήδη μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον των δικαστηρίων του ενός από τα δύο Κράτη, τα δικαστήρια του άλλου Κράτους θα μπορούν κατόπιν αιτήσεως του ενός από τους διαδίκους στη δίκη, είτε να απορρίψουν την αίτηση να αναβάλουν την απόφαση, εάν μπορεί να προκύψει μια απόφαση που θα αναγνωρισθεί στο άλλο Κράτος.

2) Ωστόσο, θα μπορούν σε επείγουσες περιπτώσεις να απαιτούνται τα προσωρινά ή ασφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από τη νομοθεσία κάθε Κράτους, θα μπορούν να απαιτούνται από τα δικαστήρια καθενός από τα δύο Κράτη, οποιοδήποτε και αν είναι το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της ουσίας της διαφοράς.

ΑΡΘΡΟ 31
ΑΠΑΛΛΑΓΕΣ

Το παρόν Κεφάλαιο δεν θα εφαρμόζεται:

1. Στις αποφάσεις που αφορούν πτώχευση, συμβιβασμό ή άλλες ανάλογες διαδικασίες, συμπεριλαμβανομένων των αποφάσεων που ακολουθούν τις διαδικασίες αυτές και αφορούν την εγκυρότητα των εγγράφων έναντι των πιστωτών.

2. Στις αποφάσεις που εκδίδονται επί θεμάτων προσωπικής καταστάσεως.

ΑΡΘΡΟ 32
ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Για την αναγνώριση και εκτέλεση των διαιτητικών αποφάσεων θα εφαρμόζονται οι διατάξεις της Σύμβασης που υπογράφηκε στη Νέα Υόρκη στις 10 Ιουνίου 1958.

ΑΡΘΡΟ 33
ΕΓΓΡΑΦΑ ΠΟΥ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΑΙΤΗΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ

1) Η αίτηση εκτελέσεως της αποφάσεως μπορεί να υποβάλλεται απευθείας στο αρμόδιο δικαστήριο του Συμβαλλόμενου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να εκτελεστεί η απόφαση, αλλά μπορεί επίσης να κατατίθεται στο δικαστήριο το οποίο εξέδωσε πρωτοδίκως την απόφαση στην εν λόγω υπόθεση. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, η αίτηση πρέπει να διαβιβάζεται, σύμφωνα με τη διαδικασία, που προβλέπεται στο άρθρο 3 της παρούσας Σύμβασης, στο αρμόδιο δικαστήριο του άλλου Συμβαλλόμενου Μέρους.

2) Η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται:

α) Από επίσημο αντίγραφο της αποφάσεως, καθώς και από πιστοποιητικό που βεβαιώνει την ισχύ δεδικασμένου και τον εκτελεστό χαρακτήρα της αποφάσεως, εκτός εάν αυτό προκύπτει από την ίδια την απόφαση.

β) Από βεβαίωση που πιστοποιεί ότι ο απών διάδικος, ο οποίος δεν συμμετείχε στη διαδικασία εκλήθη εγκαίρως και κατά τον απαιτούμενο τύπο και ότι στην περίπτωση που δεν είχε την ικανότητα να παραστεί αντιπροσωπεύθηκε κανονικώς.

γ) Από επικυρωμένη μετάφραση των εγγράφων που αναφέρονται στις παραγράφους α' και β' σε μια από τις γλώσσες που προβλέπονται στο άρθρο 21 της παρούσας Σύμβασης.

3) Σε περίπτωση διαιτητικής αποφάσεως, εκτός των προϋποθέσεων, που προβλέπονται στην παράγραφο 2 η αίτηση πρέπει να συνοδεύεται από επικυρωμένο αντίγραφο της συμβάσεως διαιτησίας, καθώς και από επικυρωμένη μετάφραση της συμβάσεως αυτής και κάθε άλλου σχετικού εγγράφου σε μια από τις γλώσσες που προβλέπονται στο άρθρο 21 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 34
ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΟ ΔΙΚΑΙΟ

1) Το δικαστήριο του Συμβαλλομένου Μέρους στο έδαφος του οποίου πρέπει να εκτελεστεί η απόφαση θα την εκτελεί, σύμφωνα με τη δική του νομοθεσία.

2) Το δικαστήριο, που αποφασίζει σχετικώς με μία αίτηση εκτελέσεως, περιορίζεται να αποδείξει την ύπαρξη των προυποθέσεων που ορίζονται στα άρθρα 29, 32 και 33 της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 35
ΠΕΔΙΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Οι αναφερόμενες στο άρθρο 28 αποφάσεις, που ανταποκρίνονται στις προβλεπόμενες στα άρθρα 29, 32 και 33 προϋποθέσεις, θα μπορούν να αναγνωρίζονται και να εκτελούνται, εάν έχουν αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και έχουν καταστεί εκτελεστές μετά την έναρξη της παρούσας Σύμβασης.

ΑΡΘΡΟ 36
ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ ΧΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΣΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Οι διατάξεις του Κεφαλαίου III της παρούσας Σύμβασης δεν θίγουν τη νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Μερών τη σχετική με τη μεταβίβαση μέσων πληρωμής, απαιτήσεων ή περιουσίας που αποκτήθηκε μετά την εκτέλεση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΕΤΑΡΤΟ
ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΑΡΘΡΟ 37

Όλες οι σχετικές με την εφαρμογή της παρούσας

Σύμβασης δυσκολίες θα ρυθμίζονται μέσω της διπλωματικης οδού.

ΑΡΘΡΟ 38

1) Η παρούσα Σύμβαση θα επικυρωθεί η ανταλλαγή των εγγράφων επικυρώσεως θα λάβει χώρα το συντομότερο δυνατόν, στην Αθήνα.

2) Η παρούσα Σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει τριάντα (30) ημέρες μετά την ανταλλαγή των οργάνων επικυρώσεως.

ΑΡΘΡΟ 39

Η παρούσα Σύμβαση μπορεί να καταγγελθεί από το καθενα από τα δύο Κράτη. Η καταγγελία θα ισχύει ένα (1) έτος μετά την ημερομηνία κοινοποιήσεώς της στο άλλο Κράτος.

Για να πιστοποιηθούν τα ανωτέρω οι πληρεξούσιοι υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση και έθεσαν τη σφραγίδα τους.

Εγινε στην Τύνιδα, στις 12 Απριλίου 1993 σε έξι πρωτότυπα εκ των οποίων δύο στην αραβική, δύο στην ελληνική και δύο στη γαλλική γλώσσα. Και τα έξι κείμενα έχουν την αυτή ισχύ.

Σε περίπτωση διαφοράς μεταξύ του αραβικού και ελληνικού κειμένου θα υπερισχυει το γαλλικό κειμενο

Για την Ελληνική Δημοκρατια	Για τη Δημοκρατια της Τυνησιας
Αννα Ψαρούδα-Μπενάκη Υπουργός Δικαιοσύνης	Sadok Chaabane Υπουργός Δικαιοσύνης

CONVENTION

ENTRE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE ET LA REPUBLIQUE TUNISIENNE RELATIVE A L'ENTRAIDE JUDICIAIRE, EN MATIERE CIVILE ET COMMERCIALE ET AUX SENTENCES ARBITRALES

Le Président de la République Hellénique
et
Le Président de la République Tunisienne

Désireux de maintenir et de renforcer les liens que unissent leurs deux pays et de régler en matière civile et commerciale, la protection et l'entraide judiciaire, la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires;

Désireux également, en vue de développer les relations commerciales entre leurs deux pays, de régler certaines questions relatives à l'arbitrage commercial:

Se sont convenus de conclure une convention et ont désigné à cet effet comme leurs plénipotentiaires:

Le Président de la République Hellénique,
Mme Anna Psarouda-Benaki, Ministre de la Justice.
Le Président de la République Tunisienne,
M. Sadok Chaabane, Ministre de la Justice.

Les plénipotentiaires, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, se sont convenus des dispositions qui suivent:

CHAPITRE PREMIER
DISPOSITIONS GENERALES

ARTICLE 1
PROTECTION JURIDIQUE

1. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes bénéficieront sur le territoire de l'autre Partie Contractante, quant à leurs droits personnels et patrimoniaux, de la même protection juridique que les nationaux de cette autre Partie Contractante.

2. Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes auront libre accès aux autorités judiciaires de l'autre partie, dont la juridiction s'étend aux matières visées à la présente Convention; ils peuvent comparaître, former des demandes et intenter des actions devant ces autorités, dans les mêmes conditions que les nationaux.

3. Les dispositions du Chapitre I de la présente Convention s'appliqueront mutatis mutandis aux personnes morales des deux Parties Contractantes.

ARTICLE 2
ENTRAIDE JUCICIAIRE

Les autorités judiciaires des deux Parties Contractantes se prêteront réciproquement entraide judiciaire en matière civile et commerciale.

ARTICLE 3
MODE DE TRANSMISSION

Les autorités judiciaires des Parties Contractantes communiqueront entre elles, aux fins de l'entraide judiciaire, par l'intermédiaire de leurs organes centraux, a savoir le Ministère de la Justice des deux pays.

ARTICLE 4
ETENDUE DE L' ENTRAIDE JUDICIAIRE

Les autorités judiciaires des Parties Contractantes se prêtent réciproquement entraide judiciaire par l'accomplissement de divers actes de procédure notamment: transmission et remise des documents, expertises, audition de témoins, d'experts et des parties, ainsi que visite des lieux.

ARTICLE 5
CONTENU DES COMMISSIONS ROGATOIRES

Toute commission rogatoire doit être revêtue de la signature et du cachet de l'autorité judiciaire compétente et contenir les indications suivantes:

a) Nom de l'autorité requérante;
b) Nom de l'autorité requise:
c) Indication de l'affaire au sujet de laquelle l'entraide judiciaire est demandée:
d) Noms, domicile, nationalité et adresse des parties et de leurs représentants;
e) Objet de la demande d'entraide judiciaire et données nécessaires à son exécution.

ARTICLE 6
EXECUTION DE LA DEMANDE D' ENTRAIDE JUDICIAIRE

1. Pour exécuter une demande d'entraide judiciaire, l'or-

gane requis appliquera sa législation nationale.

2. Si l'organe requis n'est pas compétent pour exécuter la demande d'entraide judiciaire, il la transmettra à l'autorité compétente.

3. Si la personne indiquée dans une demande d'entraide judiciaire ne peut être trouvée à l'adresse donnée ou est inconnue, l'organe requis prendra les mesures nécessaires pour compléter ou établir cette adresse; en cas d'impossibilité d'exécution de la demande d'entraide judiciaire, les pièces seront renvoyées à l'autorité requérante avec l'indication que la personne désignée dans la demande n'a pas été trouvée à l'adresse donnée, ou que son adresse n'a pas pu être établie.

4. La juridiction requérante sera, si elle le demande, informée de la date et du lieu où il sera procédé à la mesure sollicitée, afin que les parties intéressées soient en état d'y assister.

5. Aprés l'exécution de la demande d'entraide judiciaire, l'autorité requise restituera les pièces à l'autorité requérante et, si la demande n'a pas pu être exécutée pour une raison autre que celle indiquée au paragraphe (3), il lui communiquera les circonstances qui ont empêché l'exécution.

ARTICLE 7
DOCUMENTS PUBLICS

1. Les actes établis sur le territoire de l'une des Parties Contractantes ou légalisés par ses organes dans le domaine de leur compétence, conformément à la forme prescrite et revêtus de leur sceau, doivent être acceptés sur le territoire de l' autre Partie Contractante sans légalisation ultérieure.

2. Seront également dispensés de légalisation les actes sous seing privé authentifiés par l' autorité judiciaire ou tout autre organe compétent de l' une des Parties Contractantes.

ARTICLE 8
SIGNIFICATION

En matière civile et commerciale, les autoritées judiciaires de l' un des deux Etats signifieront, à la demande des autorités judiciaires de l' autre Etat, les actes judiciaires ou extrajudiciaires destinés à des personnes se trouvant sur leur propre territoire.

ARTICLE 9

La demande de signification sera transmise selon les modalités prévues par l' article 3 de la présente Convention.

ARTICLE 10

La demande de signification contiendra:
1. La désignation de l' autorité dont elle émane.
2. Les noms et qualités des parties.
3. L' adresse exacte du destinataire.
4. La nature de l' acte à signifier.

ARTICLE 11

1. La signification se fera par les soins de l' autorité compétente conformémemt à la législation de l' Etat requis.

2. L' autorité requise fera signifier l' acte:

a. soit selon les formes prescrites par sa législation interne pour l' exécution de significations analogues, étant entendu que l' autorité requise pourra effectuer la signification par simple remise de l' acte au destinataire, si celui-ci l' accepte volontairement,

b. soit selon la forme spéciale demandée par l' autorité requérante, à condition que cette forme ne soit pas contraire à la législation de l' Etat requis.

ARTICLE 12

1. La preuve de la signification se fera au moyen soit d' un récépissé daté signé du destinataire et certifié par l' autorité requise, soit d' une attestation de l' autorité de l' Etat requis établissant le fait, la forme et la date de la signification.

2. L' autorité requise transmettra l' acte prouvant la signification à l' autorité requérante et, si la signification n' a pas pu être faite, elle lui transmettra un acte indiquant le motif pour lequel elle n' a pas pu avoir lieu.

Ces transmissions s' effectueront conformément à l' article 3 de la présente Convention.

ARTICLE 13

1. La signification ne pourra donner lieu à la perception de taxes ou frais de quelque nature que ce soit.

2. Toutefois, l' Etat requis pourra exiger de l' Etat requérant le remboursement des frais occasionnés par l' observation d' une forme spéciale dans le cas de l' article 11, paragraphe 2, al.b. L' Etat requérant remboursera ces frais sans délai, indépendamment de la question de savoir s' il lui seront remboursés par les parties intéressées.

ARTICLE 14

Chacun des deux Etats aura le droit de faire effectuer par les soins de ses agents diplomatiques ou consulaires et sans contrainte, des significations à ses propres nationaux qui se trouveront sur le territoire de l' autre Etat. En cas de conflit de législation, la nationalité du destinataire sera déterminée selon la législation de l' Etat sur le territoire duquel la signification doit avoir lieu.

ARTICLE 15

1. Lorsqu' une demande, citation ou autre acte introductif d' instance en matiére civile ou commerciale, doit etre signifié au défendeur dans l' autre Etat et que ce défendeur ne comparaît pas, la juridiction ne statuera pas avant qu' il ne soit constaté que la demande, citation ou autre acte introductif d' instance a été:

a. signifié au défendeur par une voie prévue à la présente Convention ou

b. effectivement remis au défendeur.

La signification ou la remise doit avoir lieu dans un délai suffisant pour mettre le défendeur en mesure de se défendre.

2. Toutefois, dans un délai raisonnable, la juridiction, même si les conditions du paragraphe 1 ne sont pas remplies, pourra statuer à condition qu' il soit constaté que, dans l' Etat requérant, toutes les mesures ont été prises pour permettre l' examen de la demande.

3. Les dispositions du présent article ne s' opposent pas

à l' application des mesures provisoires, y compris les mesures conservatoires.

ARTICLE 16
FRAIS DE L' ENTRAIDE JUDICIAIRE

La Partie Contractante requise ne peut pas exiger le remboursement des frais de l' entraide judiciaire. Chacune des Parties Contractantes prendra à sa charge tous les frais d' entraide judiciaire encourus sur son territoire, sauf l' exception tirée de l' article 13 paragraphe 2.

ARTICLE 17
INFORMATION SUR LES QUESTIONS DE DROIT

Les Ministères de la Justice des Parties Contractantes s' informeront mutuellement, sur demande, du droit en vigueur dans leur pays respectifs.

ARTICLE 18
REFUS DE L' ENTRAIDE JUDICIAIRE

L'entraide judiciaire pourra être refusée, si la partie requise estime que l' exécution de la demande est de nature à porter atteinte à sa souveraineté, à sa sécurité ou à son ordre public.

ARTICLE 19
ACTES D' ETAT CIVIL

1. Les Parties Contractantes s' adresseront réciproquement les extraits des registres d' état civil des naissances, des mariages et des décès se rapportant aux ressortissants de l'autre Partie Contractante, ainsi que les rectifications et les inscriptions ultérieures des actes d'état civil sus-mentionnés.

2. Les extraits d'actes de décès seront envoyés d' office, les autres sur demande. Tous ces actes seront transmis sans frais par voie diplomatique.

ARTICLE 20
REMISE D' OBJETS ET TRANSFERT DE SOMMES D' ARGENT

Si, en vertu des dispositions de la présente convention, on procéde à la remise, à l' exportation ou au transfert des créances, des moyens de paiement et des biens, ceci se fera conformément à la législation de la partie requise.

ARTICLE 21
LANGUES

1. Les organes judiciaires des deux Parties Contractantes se serviront dans leurs rapports mutuels de leur langue nationale, avec traduction en langue française. Cependant les actes et documents à transmettre doivent être traduits dans la langue de la partie requise ou en langue française.

2. Les traductions seront certifiées conformes par un traducteur assermenté ou désigné à cette fin par l'un des deux Etats ou par ses agents diplomatiques ou consulaires.

3. Sour réserve du paragraphe 2 du présent article, aucune légalisation ni autre formalité analogue ne sera requise pour la demande et les pièces jointes.

CHAPITRE SECOND
FRAIS DE JUSTICE ET AUTRES QUESTIONS

ARTICLE 22
DISPENSE DE LA CAUTION JUDICATUM SOLVI

En matière civile et commerciale, il ne pourra être imposé aux nationaux de l' un des deux Etats, aucune caution ni dépôt sous quelque dénomination que ce soit, en raison soit de leur qualité d' étranger soit du défaut de domicile ou de résidence dans l' autre Etat, qu'ils soient demandeurs ou intervenants devant les juridictions de cet Etat.

ARTICLE 23
EXCEPTION DES FRAIS

Les ressortissants de l'une des Parties Contractantes bénéficient devant les autorités judiciaires de l' autre Partie Contractante du même traitement que les nationaux en matière de frais de justice.

ARTICLE 24
ASSISTANCE JUDICIAIRE

En matière civile et commerciale, les nationaux de l'un des deux Etats seront admis dans l' autre Etat au bénéfice de l' assistance judiciaire comme les nationaux eux-mêmes, pourvu qu' ils se conforment à la législation de l'Etat dans lequel l' assistance sera demandée.

ARTICLE 25

1. Le certificat d' indigence sera délivré par l' autorité compétente de la résidence habituelle du requérant et à défaut de celle-ci, par l' autorité compétente de sa résidence actuelle.

2. Dans le cas où la résidence habituelle ou actuelle du requérant ne serait pas située dans l'un des deux Etats, il suffira que le certificat soit délivré par l' agent diplomatique ou consulaire compétent de l' Etat duquel ressortit le requérant.

3. Si le requérant ne réside pas dans l'Etat où la demande est formulée, le certificat d'indigence sera légalisé gratuitement par un agent diplomatique ou consulaire de l' Etat où le certificat doit être produit; toutefois, la légalisation n'est pas exigée lorsque le certificat est délivré par un agent diplomatique ou consulaire en application du paragraphe précédent.

ARTICLE 26

1. L' autorité compétente, pour délivrer le certificat d' indigence, pourra demander des renseignements sur la situation de fortune du requérant auprès des autorités de l' Etat duquel il ressortit.

2. Les autorités chargées de statuer sur la demande d' assistance judiciaire ne seront pas liées par le certificat d' indigence et pourront toujours demander des informations complémentaires.

ARTICLE 27

1) Lorsque le requérant ne réside pas dans l'Etat où la demande d' assistance judiciaire doit être formulée, celle-ci,

accompagnee du certificat d' indigence et, le cas échéant, d' autres pièces justificatives utiles à l' instruction de la demande, pourra être transmise par le consul de son Etat à l' autorité de l' autre Etat ayant compétence pour recevoir les documents sus-visés.

2) Cette autorité est:

1. Dans la République Hellénique, le Procureur de la République près le Tribunal de Première Instance;

2. Dans la République Tunisienne, le Procureur de la République près le Tribunal de Première Instance, dans le ressort desquels l' assistance judiciaire doit être demandée.

3) Si l' autorité à laquelle la demande d' assistance judiciaire a été transmise, n' est pas compétente, elle remettra d' office la demande à l' autorité compétente et en informera sans délai le consul.

4) Les dispositions prévues pour la transmission des actes judiciaires et extrajudiciaires, sont applicables à la transmission des demandes d' assistance judiciaires et de leurs annexes.

CHAPITRE TROISIEME
RECONNAISSANCE ET EXECUTION DES DECISIONS JUDICIAIRES

ARTICLE 28
DECISIONS SUSCEPTIBLES D' ETRE RECONNUES ET EXECUTEES

1. Sous les conditions prévues par la présente Convention, les Parties Contractantes reconnaîtront et exécuteront sur leur territoire les décisions suivantes rendues sur le territoire de l' autre Partie Contractante:

a) les décisions rendues en matière civile et commerciale;

b) les décisions rendues en matière pénale en ce qui concerne les prétentions à la réparation des dommages;

c) sont assimilées aux décisions judiciaires, les décisions fixant le montant des frais du procès;

d) les sentences arbitrales.

2. Les transactions conclues devant les juridictions et homologuées par ces dernières sont assimilées aux décisions judiciaires.

ARTICLE 29
CONDITIONS DE RECONNAISSANCE ET D' EXECUTION

Les décisions visées à l' article 28 seront reconnues et executées, si elles remplissent les conditions suivantes:

a) si, selon la législation de la Partie Contractante sur le territoire de la laquelle la décision a été rendue, celle-ci est passée en force de chose jugée et devenue exécutoire;

b) si, selon la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle l' exécution est demandée, la juridiction de cette partie n' est pas exclusivement compétente pour juger l' affaire;

c) si la partie défaillante qui n'a pas participé à la procédure a été citée à temps en bonne et due forme ou si la partie défaillante, n' ayant pas la capacité d' ester en justice, a pu se faire régulièrement représenter. La citation faite par voie d' affichage ne sera pas prise en considération;

d) si la décision n' est pas en contradiction avec une décision antérieure passée en force de chose jugée entre les mêmes parties, sur le même objet et sur la même cause, rendue par une juridiction de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle cette décision doit être reconnue et exécutée ou si devant la juridiction de cette Partie Contractante aucune action n' a été préalablement introduite dans la même affaire;

e) si la reconnaissance et l' exécution de la décision ne s' opposent pas à l'ordre public ou aux principes fondamentaux de la législation de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la reconnaissance et l' exécution de la décision doivent avoir lieu.

ARTICLE 30
DISPOSITIONS PARTICULIERES

1) Lorsqu'une demande ayant le même objet et la même cause est déjà pendante entre les mêmes parties devant les juridictions de l' un des deux Etats, les juridictions de l' autre Etat pourront, à la requête de l'une des parties au procès, soit rejeter la demande soit surseoir à statuer, s' il peut en résulter une décision qui sera reconnue dans l' autre Etat.

2) Toutefois, les mesures provisoires ou conservatoires, prévues par la législation de chaque Etat, pourront, en cas d' urgence, être requise des juridictions de chacun des deux Etats, quelle que soit la juridiction saisie du fond du litige.

ARTICLE 31
EXCEPTIONS

Le présent chapitre ne s' appliquera pas:

1. aux décisions relatives à la faillite, au concordat ou autres procédures analogues, y compris les décisions consécutives à ces procédures et relatives à la validité des actes à l' égard des créanciers,

2. aux décisions rendues en matière de statut personnel.

ARTICLE 32
SENTENCES ARBITRALES

Pour la reconnaissance et l' exécution des décisions arbitrales seront appliquées les dispositions de la Convention signée à NEW YORK le 10 juin 1958.

ARTICLE 33
DOCUMENTS ACCOMPAGNANTS LA DEMANDE D' EXECUTION

1. La demande relative à l' exécution de la décision peut être soumise directement à la juridiction compétente de la Partie Contractante sur le territoire de laquelle la décision doit être exécutée, mais elle peut également être présentée à la juridiction qui a rendu le jugement en première instance dans la cause en question. Dans ce dernier cas, la demande doit être transmise, conformément à la procédure prévue à l' article 3 de la présente Convention, à la juridiction compétente de l' autre Partie Contractante.

2. La demande doit être accompagnée:

a) d' une expedition officielle de la décision, ainsi que d' un certificat attestant la force de chose jugée et le caractère exécutoire de la décision, à moins que cela ne ressorte de la décision elle-même;

b) d' une attestation certifiant que la partie défaillante qui n' a pas participé à la procédure a été citée à temps et en bonne et due forme et que dans le cas ou elle n' avait pas la capicité d' ester en justice elle a été régulièrement représentée;

c) de la traduction certifiée conforme des documents visés aux alineas (a et b) dans une des langues prévues à l' article 21 de la présente Convention.

3. Dans le cas d' une sentence arbitrale, en plus des conditions prévues au paragraphe 2, la demande doit être accompagnée d' une copie certifiée conforme de la convention d' arbitrage, ainsi que d' une traduction certifiée conforme de cette convention et de tout autre document y afférent dans une des langues prévues à l' article 21 de la présente Convention.

ARTICLE 34
DROIT APPLICABLE

1. La juridiction de la Partie Contractante, sur le territoire de laquelle la décision doit être exécutée, l' exécutera conformément à sa propre législation.

2. La juridiction statuant sur la demande relative à l' exécution se borne à établir l' existence des conditions déterminées dans les articles 29, 32 et 33 de la présente Convention.

ARTICLE 35
CHAMPS D' APPLICATION

Les décisions visées à l' article 28 qui répondent aux conditions prévues aux articles 29, 32 et 33 de la présente Convention pourront être reconnues et exécutées si elles sont passées en force de chose jugée et devenues exécutoires aprés l' entrée en viguer de la présente Convention.

ARTICLE 36
LEGISLATION SUR LE TRANSFERT DES SOMMES D' ARGENT ET DES BIENS

Les dispositions du chapitre III de la présente Convention ne portent pas atteinte à la législation des Parties Contractantes relative au transfert des moyens de paiement, des créances ou des biens obtenus à la suite de l' exécution.

CHAPITRE QUATRIEME
DISPOSITIONS FINALES

ARTICLE 37

Toutes les difficultés relatives à l' application de la présente Convention seront réglées par la voie diplomatique.

ARTICLE 38

1. La présente Convention sera ratifiée; les instruments de ratification seront échangés aussitôt que possible à Athènes.

2. La présente Convention entrera en vigueur trente jours aprés l' échange des instruments de ratification.

ARTICLE 39

La présente Convention pourra être dénoncée par chacun des deux Etats. La dénonciation prendra effet un an aprés la date à laquelle elle aura été notifiée à l' autre Etat.

En foi de quoi les Plénipontentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leur sceau.

Fait à Tunis, le 12 Avril 1993 en six originaux, dont deux en langue arabe, deux en langue grecque et deux en langue française, chacun des six textes faisant également foi. En cas de divergence entre les textes arabe et grec, le texte français prévaudra.

Pour la République Hellénique	Pour la République Tunisienne
Anna Psarouda-Benaki Ministre de la Justice	Sadok Chaabane Ministre de la Justice

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την ολοκλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 38 αυτής.

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Μύκονος, 10 Αυγούστου 1994

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Κ. ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ	**Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ**

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους

Αθήνα, 11 Αυγούστου 1994

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Γ. ΚΟΥΒΕΛΑΚΗΣ